

Nr 59.

Ankom till riksdagens kansli den 17 juni 1942 kl. 9 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning i visst fall i anledning av olycksfall i arbete.

I en den 15 maj 1942 dagtecknad proposition nr 299, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över social-ärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till sjömannen Torsten Verner Lutti må av det under tolfte huvudtiteln upptagna förslagsanslaget till Diverse pensioner och understöd m. m. för tiden från och med den 19 oktober 1940 utbetalas ersättning i anledning av ett honom den 17 november 1928 övergången olycksfall med belopp, som, därest preskription icke mellankommit, skulle hava utgått till honom jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete.

Enligt en till riksförsäkringsanstalten den 23 november 1928 inkommen anmälan om olycksfall i arbete hade sjömannen Torsten Verner Lutti den 17 i samma månad under tjänstgöring ombord på ångfartyget Iwan av Marstrand fått högra underarmen bruten. Lutti hade vid olyckstillfället tjänstgjort såsom rorsman på fartyget, vilket befunnit sig på resa mellan Göteborg och Hälsingborg.

Lutti är född 1907 och svensk medborgare.

Jämlikt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete tillerkände riksförsäkringsanstalten i anledning av olycksfallet Lutti sjukpenning och ersättning för läkarvård för tiden till och med den 14 mars 1929. Enligt ett sistnämnda dag utfärdat läkarintyg var Lutti dåmera återställd från skadan utan kvarvarande men.

Den 6 november 1940 inkom till riksförsäkringsanstalten ett läkarintyg, som utvisade att Lutti trots besvär från den skadade armen arbetat såsom eldare till sjöss i flera år och att han i anledning av dessa besvär den 19 oktober 1940 intagits å Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg för pseudarthros (falsk led) i den skadade armen. Enligt journal från sjukhuset vårdades Lutti där under tiden från och med den 19 oktober 1940 till och med den 15 mars 1941 samt under tiden den 15 augusti—den 10 september sistnämnda år. Härunder undergick Lutti operationer i armen samt erhöll efter utskrivningen fortsatt behandling.

Genom beslut den 20 december 1940 förklarade riksförsäkringsanstalten sig icke kunna upptaga den sålunda ånyo väckta ersättningsfrågan till prövning, enär förnyat ersättningsanspråk icke blivit framställt inom tio år efter det ersättningsfrågan senast varit föremål för anstaltens prövning och förty rätt till talan om eventuell ytterligare ersättning på grund av olycksfallet

jämlikt förordningen den 4 mars 1862 om tioårig preskription och om kallelse å okända borgenärer vore gentemot anstalten förlorad. Över detta beslut anförde Lutti besvär hos försäkringsrådet, vilket genom utslag den 7 mars 1941 förklarade sig icke finna skäl göra ändring i överklagade beslutet.

Föredragande departementschefen, som funnit billighetsskäl tala för att Lutti må kunna utfå gottgörelse i anledning av förberörda skada, har ansett Lutti böra beredas ersättning enligt samma grunder, som skulle hava gällt, därest preskription icke mellankommit.

Utskottet. Med hänsyn till i ärendet förekomna omständigheter finner sig utskottet böra biträda det föreliggande förslaget. Utskottet hemställer förty,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 16 juni 1942.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 58.